

36 И когато быде тоа гласъ намернсе Исѣсѣзъ самъ, и они оумлачаха, и не казаха никомъ нищо въ оныя дни отъ оныя (работы) што видѣха.

37 И въ дрѣглатъ день като слѣзоха отъ гора та, среѣина го многоъ народъ.

38 И ето, мъжъ нѣкой извыкасе отъ народатъ, и рече: Оучителю, молимъ ти се погледни на сына моего, защото ми е единороденъ.

39 И фаца го дѣхъ, и изведнашъ выка, и трѣшка го съ пѣны, и едва отива отъ негъ, когато го оутлажи.

40 И молихсе на оученицы те ти да го изгонатъ, и не могоха.

41 И отговори Исѣсѣзъ, и рече: въ роде невѣрный и развращенный, до кога ще бждемъ съ васъ до кога ще вы терпимъ; доведи ми сына твоего тѣка.

42 И като идеше сынъ мѣ, трати го долъ діаволо, и стресе го. Я Исѣсѣзъ запрети на нечистыятъ дѣхъ, и исцѣли молче то, и даде го на ваца мѣ.

43 И чѣдехасе сички те за величество то Божіе, и като се чѣдѣха людіе то за всици те онѣ (дѣла чѣдесни) што сотвори Исѣсѣзъ, рече на оученицы те си.

44 Тѣа словеса тѣрете ги въ оуши те си: защото сынъ челоувѣческій ще да бжде преданъ въ рѣце те челоувѣческіи.

45 Я они не разсмѣха това слово, защото беше покрито отъ

нихъ да го не оусетатъ за това слово.

46 И вѣзе (таково) помышленіе въ нихъ, кой ли бы отъ нихъ былъ по големъ.

47 Я Исѣсѣзъ понеже знаеше помышленіе то на сердца та имъ зема едно дѣтенце, и тѣри го при себе си.

48 И рече имъ: който прииме това дѣтенце въ мое то име приима: а който приима мене, приима оногова, който ме е пратилъ: защото който е по малокъ въ васъ, той ще да бжде големъ.

49 И отговари Іваннъ, и рече: Оучителю видѣхъ мене нѣкого си, който съ твое то име изгонаваше вѣсове, и забранихъ мѣ защото не ходи слѣдъ насъ.

50 И рече мѣ Іосѣзъ: не братете мѣ: зацо който не е на вѣрхъ насъ, той е отъ наша та страна (помощникъ).

51 Я когато се испланѣваха дни те на васкачѣваніе то мѣ, и той оутѣрди лице то си да иде во Іерусалимъ.

52 И прати вѣстники предъ лице то си: и отидоха та вѣзоха въ едно село Самаранско, за да мѣ приготватъ мѣсто.

53 И не прѣлаха го защото лице то мѣ беше да иде во Іерусалимъ.

54 И като видѣха оученицы те мѣ Іаквѣзъ и Іваннъ, рекоха; Господи, щемъ ли да рече ме да слѣзе огнь отъ небо то, да ги